

Trần Trở

Nắng như trời đổ lửa, gió thổi bay đi liền...
Gió giống như người điên...ngiên bên này bên nọ!
Vệ đường cây hứng gió, ngót gió thì đứng run!
Người đi bộ bước chùn, xe bên đường chạy thẳng...

Hai ngày nay trở nắng...giống như trời trở mưa!
Câu nói giống như đùa. Câu thơ cầm bẻ vụn...
"Tại sao nắng không nóng?". Không ai trả lời đâu!
Không ai đi bên nhau. Thành phố buồn chi lạ...

Buồn đến nỗi bầy quạ / đảo cánh rồi bay xa...
Công viên là vườn hoa / không thấy hummingbird!
Lá mùa Xuân xanh lợt...buồn như thơ Nguyễn Du:
"Quê người cỏ lợt màu sương, đường xa thêm một bước đường một đau!"

*

Hôm nay...ngày hôm sau / của hai ngày hôm trước
Bài thơ...nhìn chẳng được...là bởi vì không thơ!
Trời trở nắng, trở mưa, người trở lòng trở dạ?
Câu thơ này hay quá! Gió trở chiều hoang vu...

*Gió bắt đầu từ đâu?
Cây cúi đầu. Lá rụng...*

Trần Vấn Lệ